

odborným dobrozdáním, které stranou nemůže býti před nss napadáno s a m o s o b ě. Nelze proto přisvědčiti stížnosti, pokud tvrdí opak. Není-li tu však »rozhodnutí neb opatření« správního úřadu, chybí základní předpoklad příslušnosti nejvyššího správního soudu podle § 2 zákona o ss, takže bylo nutno stížnost pro nepřípustnost odmítnouti.

Č. 12.825.

Stavební právo: Ministerstvu sociální péče nepřísluší autoritativně rozhodovati spory mezi stavebním družstvem a čekatelem družstevního domku vystavěného s podporou podle zákona o stavebním ruchu.

(Nález z 20. března 1937 č. 11.713/37.)

Prejudikatura: Boh. A CCLXXV/26, 7201/28.

Věc: Albrecht W. v Praze proti rozh. min. soc. péče v Praze ze 16. března 1934 o finanční podpoře stavebního ruchu.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: V podání z 5. června 1932, adresovaném min. soc. péče, uvedl st-l, že jako čekatel rodinného domu, jehož majitelem je dosud Obecně prospěšné stavební družstvo »Zdravé bydlo« na Žižkově, podává stížnost na toto družstvo v záležitosti výpočtu nájemného, resp. poplatku za užívání tohoto domu. Rozvedl pak podrobně podle jednotlivých položek, že požadované nájemné je vysoké.

Žal. min., vyžádavši si zprávu družstva, sdělilo st-li nař. výměrem, že družstvo mu předložilo výpočet nájemného z uvedeného domku, který byl číselně přezkoušen a shledán správným. Mimo to sdělilo min. st-li obsah uvedeného vyjádření družstva, vybídlo jej, aby do 31. května 1934 předložil průkaz o tom, že všechny sporné otázky mezi ním a družstvem byly urovnány a jsou splněny podmínky pro převod domku do jeho vlastnictví, a upozornilo jej, že — kdyby tyto podmínky splněny nebyly — bylo by nuceno vyzvati družstvo, aby přidělilo tento domek jiným čekatelům, kteří vyhoví předepsaným podmínkám.

Ve stížnosti podané do tohoto výměru se obrací st-l výhradně proti oné části, v níž žal. min. prohlásilo, že výpočet nájemného, jak jej družstvo min. předložilo, byl shledán správným, a vytýká mu v tomto směru jako vadu řízení, že výpočet družstva nebyl před rozhodnutím sdělen jemu k vyjádření.

Soud, dříve než se mohl pustiti do zkoumání této námitky, musil z moci úřední zkoumati, má-li nař. výměr žal. min. vůbec povahu úředního rozhodnutí neb opatření, neboť jen v tomto případě byl by podle § 2 zákona o ss oprávněn podrobiti jej své kognici.

Jak tento soud již opětovně uznal — srov. na př. Boh. A CCLXXV/26, 7201/28 —, je poměr mezi družstvem a čekatelem družstevního domku poměrem ryze soukromoprávním. Není žádného ustanovení, jež by některému úřadu správnímu, zejména min. soc. péče, přiznávalo kompetenci do sporů takovéhoto autoritativně zasahovati. Proto veškeré spory

z poměru toho vzešlé náleží rozhodovati řádným soudům. Nebylo tedy ani v daném případě žal. min. příslušno o stížnosti st-lově do domněle nesprávného výpočtu nájemného z domku jím obývaného autoritativně rozhodovati. Mohl by tedy nss výměr, který min. v této věci učinilo, přezkoumávati — a ovšem jen pro inkompetenci rušiti —, kdyby min. bylo tomuto svému výroku dalo takové znění, jež by mu dodávalo povahy úředního rozhodnutí. Leč nic takového v nař. výměru nalézti nelze. Žal. min. neříká v něm, že o důvodnosti stížnosti st-lově nějak rozhoduje, nýbrž projevuje jen svůj názor, že výpočet družstva shledává správným. Že tím nechtělo o oprávněnosti požadavku družstva autoritativně rozhodnouti, je patrné také z toho, že st-le výslovně vybízí, aby se o náležitém placení vyměřeného nájemného s družstvem dohodl, což zřejmě není výrok rozhodovací. —

Č. 12.826.

Zaměstnanci veřejní. — Četnictvo. — Řízení před nss: I. Ve stížnosti k nss na rozhodnutí, jímž úřad vyloučil ze zápočtu pro platový postup období, za která byla strana kvalifikována nepříznivě, nelze přípustně namítati, že úřad použil za podklad svého rozhodnutí posudku vydaného podle neplatného kvalifikačního předpisu, jestliže to nebylo vytykáno již ve správním řízení. — II. * Neodložil-li úřad rozhodnutí o zvýšení služného četnického gážisty ve smyslu § 136 odst. 3 v souvislosti s § 127 plat. zákona a § 6 odst. 6 a 7 zákona č. 186/1920 Sb. až k novému zjištění kvalifikace za rok, ve kterém zvýšení má nastati, není tím vyloučeno, aby provedené zvýšení bylo dodatečně zrušeno podle § 151 odst. 7 plat. zákona, byla-li dodatečně za tento kvalifikační rok stanovena kvalifikace nepříznivá.

(Nález z 20. března 1937 č. 11.718/37.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 10.798/33.

Věc: Frant. T. ve Volosiance proti rozh. min. vnitra z 26. června 1934 o vyloučení z platového postupu.

Výrok: Stížnost, pokud se týče náhrady přeplatku, odmítá se pro nepřípustnost, jinak se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem zem. čet. velitelství v Užhorodě z 28. března 1934 bylo st-li oznámeno, že vzhledem k neuspokojivé kvalifikaci za rok 1933 je podle §§ 127 a 136 plat. zákona č. 103/1926 Sb. doba od 1. ledna 1933 do 31. prosince 1933 z postupu do vyššího služného vyloučena a že proto postoupí do I. platové stupnice 6. stupně po splnění zákonitých podmínek dne 1. října 1937. Dalším výměrem téhož velitelství z 24. dubna 1934 bylo st-li sděleno, že vzhledem k neuspokojivé kvalifikaci prve zmíněné a vyloučení doby prve uvedené z postupu do vyššího služného postoupí do služného I. platové stupnice 5. stupně po